

Advent.

Se, jeg kom for Tørens og banter, derom Nogen lærer min Kæft og opluffer Tøren, til ham vil jeg gaa ind og holde Rådoverd med ham, og han med mig. Ten, som lærer, kom vil jeg give at sidde med mig paa min Throne, ligesom og jeg har siddet og sidder med min Fader paa hans Throne. Også, som her Erta, lær, hvad Naadens lyser til Hellighederne!—(Johannes 14: 23-24.)

Denne hellige Ord kan påvise sig som Tæst for hele Adventtiden. Det er Jesus som taler dette Ord. Det er den hellige, afsluttede og himmelfarne Kristus, som taler til Johannes. Det kan taler, skal siges til Hellighederne. Det betyder til, du lærer, og det, hvad det er.

Se, jeg kom for Tøren og banter. Jesus kom i Naade og banter paa Herrens Tær. Som vil give sig samme ind. Som vil komme med Fred for din Samvittighed, kan komme med Bøndernes Forladelse og evigt Liv.

Derom Nogen lærer min Kæft og opluffer Tøren, til ham vil jeg gaa ind og holde Rådoverd med ham og han med mig. I disse Ord lærer han os, at det er i sit hellige Ord han kommer. Det er gennem Ordet han taler til Hellighed og helliges banter han paa deres Hjertter. Det er her i Evangeliet Jesu Stemme høres. Som vil til mig alle I, som arbejde og er behævede, jeg vil give eder Solte. Men kan banter paa Hjertedøren og saa da, naar han ved sin gode Hellighaand taler i Lovens Ord, som taler i Naade bandede i det gamle som det nye Testamente. Som siger til jer, som han sin Gang sigte til Forfættene: I raabte efter Kristus: til I raaber dem at have et evigt Liv; og disse er det, som siger om mig. Joh. 5, 30. Ja, fordi Bibelen er Guds Ord, og dens Indhold er i en Sam Jesus, derfor er det, at evigt Liv er at saa i Bibelen. Derfor Guds Ord bruges vel, vil det atslammen seer os

til Kristus. Det er sandt, som fortæller om en ung Præst, der prædikede og blandt sine Tilhørere havde en ældre, from Præst. Efter Guds Hjertens vil den unge Præst til den ældre og fortalte ham, hvad han syntes om Prædikenen. Den var meget høflig, meget høflig "svarede denne alvorlig. "Også var det, som gjorde, at min Prædiken var saa høflig?" spurgte den unge Præst beundret.

"Jesus var ikke i Prædikenen," svarede den ældre.

"Ikke andet," svarede den unge Præst nu høflig glad. "Ja, men min Tæst taler ikke om Jesus."

"Bed du ikke, at alt Guds Ord taler om Jesus," svarede den ældre Præst. "Det gamle Testamente peger fremad til ham, som skulde komme, medens det nye Testamente peger tilbage paa ham, som i Tidens Fulde kom. Du prædiker ikke Guds Ord, hvis du ikke har Jesus som det store Indhold af alle dine Prædikener."

Ja, lærer-Lærer, som vil læse i de tre Hæfter første Søndag i Advent

hvor Jesus Tæl og Hellig Tær Boghæder sig til Kirkevær, Guds Rejse til Jerusalem sigte, at jeg bødter trøstlig frem; Det Hvide Tær skal blive godt Met lige op paa Jons Stet.

Som Paulus siger, det er en troværdig Tale og således værd af antagelse, at Kristus Jesus er kommen til Verden for at givte Sønders lalige, blandt hvilke jeg er den største. Derfor vil du vil lærer dig vel til at modtage din Jesus i Julem, da det dig i Almaghed for Gud, beseed dine Sønders og ved om Forladelse i Jesu Navn. Se, han kom for Tørens og banter.

Se, jeg kommer snart! Guds salte ved det, da har for at Jagen skal læge din Årøne! Mat. 3, 11.

Hjert Tørens kæl, givt Værten vil! Ten Herrens Bønge kommer til. Den berister over alle Land, Og er al Verdens Præstemand.

Men opstod det ikke. Gudum er det Naadens Tid.

Idag er Naadens Tid, idag er Gud at stude.

Ky kan alvorlig Jid Guds vilde Hjerte finde.

Op, op til Bedingsl Guds og efter Jesus ja!

Men snart, det er mit Naad, nu heder det: Idag!

Ja, som Herre Jesus. Amen.

Reisebrev fra Kiua.

(Af Missionær N. Astrup Andersen.)

Den Rejse vi rejste vi med en gammel liden norsk Båd, Sjøfren 7.

Den liden Båd og præstebælt skold at vi ikke bekræftede os vel. Nordlænen var fro med det Højte den var færdig, og vi holdt over Støder det meste af Tiden til vi naadede Stovanger. Herom vi saa i Naamen i Stovanger kom der en Dame og snakkede til os, og hvem skulde det være om ikke Mrs. Sarah Andersen fra Tacoma. Hun og hendes Datter havde forladt Tacoma en Maaned senere end vi, og her traf vi sammen paa Nordlænen. Det var som en Gules Økonomi. Vi havde den Glæde af at se Skibet med Mrs. og Miss Anderson til Bergen. Der skulde de ombord i en anden Båd, en al maatte atter skilles.

I Bergen fik vi pæren paa egne bergenske Regjovet. Det var liden Trøst for os at høre, at de havde hørt det deiligste Bøle lige indtil for et par Dage siden. Trøst Regjovet fik vi dog se os omkring endel i denne meget interessante gamle By Aasfarsbollen og Bergenshus. Kirkerne og Skolerne fik Besøg af os. Maales det mest interessante var det historiske Museum, en gammel Sjøbød fra tysseliden der nu er omdannet til et Museum paa den Waade, at det med alle sine gamle Gjenstande staa der som var som mulig som som de de tykke Højmand havde der

og drev sin Forretning. Blandt andet saa vi Arbejdernes Regnskabsbøger. Disse hører paa første Blad Tidsskrift "I Jesu Navn," men siger Historien sandt, var det vil ikke ofte Forretningen drevs i det Navn.

Desværre kunde vi ikke saa se som meget som vi havde tænkt, af Kørge. Fra Bergen rejste vi med Jernbanen til Beskøningen, derfra med "Bl." som det heder i Kørge til Steinhim. Fra Steinhim gik vi tilfods til Gudvangen og tog saa med Båd ud Kærøfjorden og ind igjen gennem indre Kærøfjord til Trøstheim, hvorfra vi tog Skibet op Aasmøhlen til Myrdal paa Bergensbanen. Derfra tog vi direkte til Kristiania. Sid jeg kunde beskrive den Læren, Beskøningen Opbeholdet.

den, Aasmøhlen, Rindshallen, Myrdal, Gallingfjeldet, Hinge Gallingdal! — Det er let at forstå, at et Naad med sig en Natur man frembringe kunde Kunstner og Gaardtingens Værd.

I Kristiania opholdt vi os et Par og fik i den Tid ikke saa udforsning til at se os om, men hvad der var os mere hørt, at saa sidste Beskøning med en del Det Slagtinge som vi hidtil aldrig havde set, og som derfor, trods alt vi havde hørt om dem, var os endret fremmede. Men da vi atter forlod Kristiania søgte vi, at vi kendte dem, og da fik vi af dem hvad paa Bønnen og villet færdig til os ved vor Afreise til Hjølandham blev vi grebet af en Høstelse meget lig den som betog os, da vi forlod Rom Bøst. Thi sjønt vi var os vel kendt, at vi var Kærøfjorens høst og fremst, saa søgte vi dog, at Kørge, det norske Kæft og vor norske Slagtinger indtog en varm Plads i vor Hjertter.

I Kristiania fik vi atter et Besøg paa, at denne Verden ikke er saa stor. Det var Bød som udenfor Stovanger snakkede vi om hvor mærkelig det skulde være om vi kunde ha truffet vor Kærøfjorens fra Seattle, Wash. Bergesen, som vi mente var i Stov-

anger paa den Tid. Men en Aften i Kristiania det vil sventer hendes Gaden ser jeg op, og hvem saar jeg Die paa om ikke Past. Vergejen! Det er selvagt, at vi modtog hans Indbydelse til at spise Middag med ham næste Dag og at vi saad meget og meget af jantale om. En anden Dag stode vi lige mentet paa Past. K. K. Oppegaard der i mange Aar var Prest i der Egnede, men nu holder sig i Kristiania.

Vi Prester i Kristiania horte vi sin Sogneprest Tho. Alvensols i Rogner Kirke. Det siges, at mange Kirker i Norge naar omtrent samme, men Rogner Kirke var hoert-faldt fuldt til Trængsel. Vi i den norske Egnede er alt andet en ferdige til at hjælpe Past. Alvensols's Teologi. Men det fortjener Past. Alvensols Kredit for, at han ikke er bange for „at raabe af Struben.“ Det han mener har siges, siger han uden Renselsefrugt. Kos for vi kom til Norge hadde han i en Prædiken som vakte stor Opsigt, gæret ind paa det Spørgsmaal, „Hvordan det norske Folk paa et offentligt? Mange mente nok, at Sognepresten var all-for værdt paa Stillingen. Men der er vist ikke Tvil om, at han gjorde Folk opmærksom paa noget som de kunde ha godt af at læse paa. Hans Tæst den Søndag vi hørte ham, var Fortællingen om den rige Kongling

hadde meget godt.“ og de Led Jesus i den Forbindelse talte: „Det er lettere at en Kamel gaar gennem et Naaleøje, end at en rig kommer ind i Guds Rige.“ Træffende talte han om hvorledes de fleste Menninger mener, det er den letteste Sog af Verden at bli salig, — de behøver jo bare at lægge sig til at dø, saa blir de salige. I Modfatning hertil, paabegynte Prædikanten, var det en vanskelig Sog at bli salig, saa vanskelig, at ingen kunde gøre sig selv salig, og at kun den kunde bli salig som ved den Gulligaands Gjerning havde lært at se sig selv som fattig og blottet for alt medmindre han eiel Røden i Kristus Jesus, den eneste sande Rigdom. Sammenlignende talte han om de til fattig og rig, og paa en saadan Maade, at man maatte høre efter enten man vilde eller ikke. (Fortællende siges.)

Professorens Hus.

(Fort. fra forr. Nr.)

Jeg fortalte hende, at Jysborg var reist med Bernene og at den lille Drengs Tilstand havde forværret sig. „O, hvad skal det dog ende med.“ „Fred og Forsoning med Guds

Hjælp. De maatte laadan straffe lade Nodet, Jda.“

Sar De ikke saa bli ruffet, at høre fra Dees Rusine og komme i Forhold til hende? og se, nu er hun her, og jeg tænker, at De selv bliver Medskabet, der skal gøre Moder og Datter sammen. Dieblisset er der endnu ikke, men det kommer nok. — Lær jeg gaa derind?“

„Ja, ja, Cecilie har allerede to Gange spurgt om Dem.“

„Hvad efter kaldte Professorens mig fra sin Stue?“

„Min yngre Datter“, der var en Datter af det gamle Datter i hans Tid. „Lær De tog Dem paa, at af-trin denne Sides det er noget, der bærer.“

„Jeg kan jo altid forsøge. Professorens bliver vel ikke med, hvis —“

„Noget bliver jeg vred, hvis De ikke udfører det ordentlig.“

Jysborg havde efterhaanden gjort mig fortrolig med Professorens Skrift, og det kaldt mig derfor ikke vanskelig at tale den; jeg havde formelig lært Professorens som et Alfabert.

„Det er paa ingen Maade Skjæmskrift“, sagde han, da jeg rakte ham Bladet „men der er noget utæretligt og, om jeg saa maatte sige, samvittighedsfuldt ved denne Datter, jeg synes om; ikke et Stamma, ikke en Leddel er glemt. Den gode Gåse for-nagler sig heller ikke her. — Jeg

O, hvor det var en underlig Sog, Cecilie lod læse og stille i Professorens Værelse, der var stillet hen til Bindet, hvor den samme Omvendt-rod stod i fuld Blod. Datter til Sove-kammeret var enden; Læse Marie havde Blodet med sit Udgangsbroder ved Baldemars Sog; hun talte fortrolig med ham og lod ham læse med de brogede Gærnagler. Hun var angstelig blev ud, som hun var her med Jda paa Hovedet, men det stregelige, ubegribelige Udtryk af Gern, havde dog tillægsforandret hans Na-sigt.

„Jeg kender hele Tiden“, sagde han, „nu venter jeg ganske, sagte, men naar jeg drømmer, gaa Balgerne saa højt, at jeg bliver bange. Imar-ges, da jeg naaguede, vilde jeg læse mig paa Aare og lille ud af Kjøb-standet — der var et saadant lidet Bindu sig over mit Aste, som Van-det Røstede hvad — men jeg kunde ikke træffe mig, som læst var jeg, og saa saa jeg lidt og saa mig om, og hullede det hele, og sanglet efter dig. Jeg holder ikke af Gæst!“

Der gik som en Gølen igennem ham, og han lakkede sine Tænder.

„Du bliver jo“, kaldt han derpaa, „det kan tog Tante Marias Datter, eller det er jeg ikke føde.“

Senere som Jysborgens; hun gik paa Barnets Værelse og talte venligt til hende.

„Dig kan jeg godt lide“, sagde Baldemars, jeg kan lide eder alle, og hun hende med det bedrøvede Ansigt, der lægger det lille paa mit Hoved og det Kæmme paa mine Fødder, og den gamle Mand, som gaar ud og ind, siger til mig og sukker; og han, der ligner Gæst —“ Barnet standiede vindstødt. Hans Læser blev ved at ligge med Gæstern og den straffelige, gaaende Lød.

„Er Baldemar meget syg?“ spurte hans Moder.

„Ja, ja, han er meget syg.“

„Jeg er som en Sten“, sagde hun, „det kan dog træffe sig og gik uretligt op og ned, jeg føler ikke noget for mig eget Barn. Det er ingen Kraft i min Sjæl til at lide mere, jeg er som Jysborg, og ikke engang stand til at pleie ham, men man overlade andre denne heilige Sæt. — Det er skæffeligt!“

Professoren talte fortrolig og trængte til hende. O, hvorledes hun ellers saa vidlige Mand var taalmodig, overbevisende og vundingspar-dig beundningsfuld i hele sin Adfærd.

„Vedde jeg gif omkring i Spøse-kammer og Høsten, vedde af og tør-te sammen, fulgte Johannes Dine mig stadig med et saa nærgående Udtryk af Kjøgherrighed, at jeg blev for-naglet konfus. „Nei, Professor, den Kagle holder ikke her, det er denne. —

Nei, Professor, det Jda bruger vi ikke, men dette“, laadan gik det i et øst.

Jeg husker endnu, at den første Sæt var Ullensrud, og at den havde en lillebitte Jysborg. Tante Marie spillede dog om; Professorens lagde det med Stuen med sin lille Sten; men Mandstaden forlangte to Partier.

„Ved De, hvad jeg tænker“, begyndte Cecilie længe, det kan hende sine Hare, disse Dine paa Professorens, „maatte er det staaet, men jeg kan ikke lade det være, at dersom De havde vist denne Skodde, De nu vil-ler mig, lide med Baldemar, saa kunde al Sorg og Uendighed være undgået.“

„Hvordan? Jeg fortaar Dem ikke ganske.“

„Der var et Dieblis, for min Baldemars første Uheld, da De kunne have reddet ham; jeg ved det; han har sagt det.“

„Du tror det ikke, min flæve Søl-gerinde, jeg tror det virkelig ikke.“ Svor hans Stemme dog led læsting-dig. I sin ungdommelige Alids-fuldhed regnede Baldemar paa, at ethvert Forfærdende, selv det forvæn-nelle, maatte træffe med Held. — Jeg har aldrig, helligere, mere berø-gende og haggende indledt paa Jys-borg.

„Men hvor det ikke, min flæve Søl-gerinde, jeg tror det virkelig ikke.“ Svor hans Stemme dog led læsting-dig. I sin ungdommelige Alids-fuldhed regnede Baldemar paa, at ethvert Forfærdende, selv det forvæn-nelle, maatte træffe med Held. — Jeg har aldrig, helligere, mere berø-gende og haggende indledt paa Jys-borg.

„Det nytter ikke, hvad Jader siger, vedde du, han er for bølans-lig, — altfor bølanslig. For det lige Barn er hun ligegyldig, om hun lode alle Vige har om ikke engang spurgt, og for al denne Osvartning og Lømsomhed har hun ikke et overhængende Ord!“

„Men hvad, jeg sender, dig is-lig ikke igen“, Tante Marie var for-nudet paa ham, „naar var du laan-dan. Du er bestemt gammel, fordi Gæst, Hæledaggen, er blæst for-ort.“

„Overhødet. Jeg ønsker at alle andre ogsaa var herte. Hvorfor skal Professor Jda laadan udrette sig? De er nu ogsaa utilligvis uforsigtig. Professor. Hvorfor hører De Dem selv Tiden over Barnet, taler med ham og troer ham? Det er jo aldeles ikke nødvendigt.“

Jeg tør frit sige, at jeg havde efter bedste Overbevisning; som Jysborg var Jysborgs og ogsaa min Pligt.“

„Den mente dog, — men Gæst har naturligvis Ret over sit.“ Hun forlod Stuen.

„Det er for galt“, sagde Annd, „det gaar over alle Grænser. Ikke et Ord om alt, hvad du har gjort, om de store Tab du har lidt, derimod Ubevidst, Ubevidst til dig! og naar man kan ved, hvorledes Histori-en hænger sammen, at Ousel vilde kunne Pengene, for blot at holde Skindet vedlige til Ulykkeligt var overhødet og hendes Moder bunden til at hærpe.“

„Jys, mi, Annd, lad de Døde hvile i Fred. Den sidste hende dog af sit inderste Hjerte, det er jeg vis paa. Hun var naturligvis ikke dette, hvem kan berede hende noget? Jeg for-taar denne døde Sorg, denne Gæst er i en Tante, og jeg hører mig for den. Der i det elendige Verden, hvor man møder Uansethed og Døds-hed i næsten alle Forhold, man en saa overordentlig Reagimend af-likvar en en Grad af Uerfrugt. Gud træffe og oprette den arme, nedbøiede Sjæl!“

Professoren gik hurtig ind paa sit Værelse; der var en fugtig Slæde i hans Dine.

„Det nytter ikke, hvad Jader siger, vedde du, han er for bølans-lig, — altfor bølanslig. For det lige Barn er hun ligegyldig, om hun lode alle Vige har om ikke engang spurgt, og for al denne Osvartning og Lømsomhed har hun ikke et overhængende Ord!“

„Men Annd, jeg sender, dig is-lig ikke igen“, Tante Marie var for-nudet paa ham, „naar var du laan-dan. Du er bestemt gammel, fordi Gæst, Hæledaggen, er blæst for-ort.“

„Overhødet. Jeg ønsker at alle andre ogsaa var herte. Hvorfor skal Professor Jda laadan udrette sig? De er nu ogsaa utilligvis uforsigtig. Professor. Hvorfor hører De Dem selv Tiden over Barnet, taler med ham og troer ham? Det er jo aldeles ikke nødvendigt.“

„Hun gik, hvad hendes Hjerte indgiver hende. Professorens herte var herte alle Jda!“

„Næst efter denne Samtale gik jeg op til gamle Risse for at bade og tør-bløde Penet. Hun sad og græd over sit Skuffetel.“

„Ja Professor, jeg taler Dem, men det skulle De ikke. Hvorfor vil De tænke paa mig, nu der ligger saa meget paa Dem? Er det ikke værre med Barnet? Kun jeg ganske angst-fuld hen til mig.“

„Jeg frægter det er værre.“

„Al, det gjætt mig endt, som om det var min Skuld. — Men saa var det saa suadig sommelider, Jæsten, sommelider. Da jeg saa kom i Haven, den lille Dreng — ja, De vilde nu aldrig have troet det om mig, eller noget Menneise — saa blev mit Hjerte ganske fuldt af Bæde, og jeg valte næsten Udte over ham. Det kom saadan dog paa mig og var jo ikke ment; Vorherre hører jo ikke heller lydige Bønner, og nu har jeg bedet godt over ham lige siden.“

„Han var allerede sag dengang. — Hvor kunne De, gode, gamle Nisse, det er saa stikkelt, skulle noget slumt over et lidet Barn?“

„Hans For gjorde mig meget vndt i sin Tid; ikke med Vilde, Jæsten, men af Ubetænksomhed. Vorherre lærte det dog til det gode, det ved jeg nu, og har længe indset, og saa var det syndigt at jeg kunde jøse Bæde med det uskyldige Barn. Men hender ikke sig jøse; det er jo forfræffelt.“

„Gode andt gjorde han Dem, Nisse?“

„Det er en hel Historie, Jæsten. Jeg hente hos hans Moder, der var Cafe og havde begge Sønerne hos sig, den hun havde med sin forrige Mand, var Professor, og saa den unge Dr. Waldemar der næsten var Dreng dengang. Han var vist ikke stikkelt, men altid mild og lystig; smukke Klæder holdt han af og Pengene kunde han bruge. Moderen foretrak ham og gjorde alt, hvad hun vilde; det vilde det ikke, at Broderen talte derimod. Han var nu et andet Menneise, vakkede sine Lima, frem og ledte til langt ud paa Natten. Men saa kunde han jo ogsaa imellemstunder være lidt fort for Hovedet og hat. Jeg var proper og fern, og om jeg hen skal sige det, en rigtig ven, stille Vagt, og godt Løi havde jeg fra inden af. Der var ikke et Menneise, som kunde sige mig noget andet, end at jeg var rigtig Holt og saa høit, og det var nu den rene Sandhed. Jæder var Arbeidsmand, huggede Stambø og hjalp Høll med Pløsting og hvad det skulde være; Moder gif og saa ud i Arbeide, naar det kunde træffe. De havde det sin simpelt og smaat, naturligt. Der var is Gulter; den ene kom i Være hos Støbermedens paa Østret; han vakkede op til en Her og tall For. Den anden skulde være Skomager; det var nu den bedste, ret godt Genant. Da jeg var 22 Aar omteent, kom jeg indte med en Udrnagerjend, rigtig en ven og sin Person, næsten som en Herre, og doglig i Professionen. Si spakerte sammen hver Søndag, men

blev gift si kun Helden, for jeg skammede mig over den lave Stue og over mine simple Færdige, og fandt, at det var ærgertigt for mig og satte mig ned, at de havde det saa fattigt. Ja, saa hndigt kom det over Jæsten. — Naar vi mødte min ældste Brøder lagde vi ogsaa altid et passende Bættis fra ham; han mærkede det godt, og blev vred, og skolede mig saa, naturligt, læren ved Villighed. Han kom — saadan kom han — kunde læret en rigtig ven Villy til os i et nyt Hus, to Etuer og Kjøkken. Si gif der en Søndag og belag det og talte om, hvor behageligt stude staa. Over Brøder jo ill, og det var glædeligt all sammen. Det er nu mange, mange, har siden, og alligevel saa jeg snart komme over at forstille, hvad det na skede! — Det var en Særbegøftemiddag — om Søndagen skulde der toles for os — jeg stod netop ved en opstillet Kommodeskuffe og talte en Punkt Vagant og Samstikker, og naturlig havde Høll, da Jæsten kom ind, ind i Køkkenet og andstet.

„Nisse,“ sagde hun, og hendes Liug for ned i Kommoden og rundt om i Stuen, indens hun talte, „hvor er Waldemars Sølødgjort? Det blev jo påseret med alt det andet Søløst forleden, men nu er det borte.“

„Hvor kan jeg vide det?“

„Al, hvem har du høit dette Vinne?“ spurgte hun, indstøtt Søen, der saa en hel Anslage i Tønen.

„Det kommer ingen ved.“ — Vilde hun bestulde mig? Det var umuligt.

„Du har lært det af den omteffende Jøde; statten har seet dig handle med ham.“

„Det havde jeg vel lav til! — Bogt Deres Mund, Jæst!“ Over mit Blod lagte, jeg var rent røsende.

„Jæden har ogsaa loigt Pørgert til en Guldmød der i Haven.“ vedblev hun. „Nisse, Nisse! Gode havde lært det om dig, og jeg, som havde betroet dig alt. Men det skal blive inoffent og for din Lange Uenseltes Skuld vil jeg ikke jage dig bort, naar du skal vistare.“

„Nagt mig bort, det høeres ikke, Jæst! Men fra Døren, saa afsien? Ikke for Alverdens Guld Men jeg har et Minut længere!“ Og jeg stormede nedad Trapperne, mit Hæd var næsten til at staa herde i Hovedet.

Det var, som jeg havde mistet Souds og Smilung; jeg var alletid uden af Toure; høit kenad Atten kulede jeg mig lidt, og gif saa ad Dønnen til. Det fattige Hus blev dog min Tilflugt. „Hvadfor? Færen midde jeg Jæstens Gæst med en Trilteher.“

„Naa, nu har jeg drøgt den sine Jøustru hendes Løi; der har lært

Blade til det i Stuen. Saa den Bløde kan man nok saa gode Sager, naturligt.“

Han lo høit, det kan gif; det var en grøn en; og han havde altid været mig paa Natten, fordi jeg holdt mig meget bedre.

Det, det høigt Moder tog ind mig med, glemmer jeg aldrig. Jæder saa nu liet ikke op; Peters Time var nu ganske opstemmede af Graad, alle troede de mig høitlig. Det var til at misse Høitstuden over. Og der stod Løiet, Kommoden med kalistræker Skaffer og alle mine pette Ting fortrækkede og fættet o indoverandre.

„Naa, Nisse gif os Hæ, det maa jeg lige!“ sagde Christen nu, det kan lænede ind med røstet Brue. Røstet var allerede naart til Støbermedens Værelse; saadan gaar det i en Uden Sa.

„Og I tror det virkelig? I tror et eneste Led af denne nederdrøgtlige Søen?“

„Gode Gud, det var Vagt, men det er vel ikke saa vel.“ hullede Moder, „du har nu ogsaa læret dig græffelt userlig og, Barn.“ vedblev hun, „den gode Jæst vilde jo have beholdt dig, og saa var det Hæe døjet ned.“

„Den gode Jæst!“ Jeg llede ud, smækkede Døren i efter mig, og lolede mig ind i et lidet Brænde-Hus dog Kjøket. Der blev jeg kaldt over; de talte ad mig, had og Hæde, men jeg vilde ikke komme ind.

Ne, det var en forfærdelig Nat! Jeg smugede Sønderne sammen i Fortvivlelse; og kaldes at mistænkes af sine egne, og hat — hvad vilde han, der var saa ærefætt, hær? Vidste han det allerede?

Helt kenad Korpostunden faldt jeg i Søen med et stakkels værende Hoved støtt til en Punkt Skud. Da jeg vakkede stod Moder for mig. Hvor hun dog var forgrædt og jøntmerlig ud.

„Naa nu, Nisse.“ sagde hun lidt efter som man taler til en Dug, „og har en Taar Nisse. Det kan ikke gaa an, at du ligger saadan; kom nu.“

Der var ingen i Stuen uden Mor og Peter. Hvor han skulde læge for mig, den arme Dreng.

Moder glattede hans Haar, rettede illt paa Halsstykke og høitede hans Tøie. Saa forlod jeg ha, at som stille i Nisse, Kjøkken cingede anden Søen.

Det var jo Timer for som som igjen. Men hele mit forrige Ud var ikke halvt saa langt som den Tid. En høit høit af ham Hæde af Høderne, saa lænede og betænkelig paa Matten. Moder lullede sig stille ud, og de høitede og høitede. Det be-

talde, at det ikke var bleven løst for os, og jeg forstod det straks, og lærte det siden i Gøttens Time, da han kom ind og saa bedrøvelig hen til mig. — Og Hansen kom ikke; han vilde ikke engang tale med mig, ikke spørge mig ud; han troede uden videre, at jeg var en Taar, og min egen Moder troede, jeg var en Taar. Jeg tog mit Thomb over Hovedet og satte mig paa Seng i en Streg; naar de talte til mig eller rørte ved mig sagde jeg Høit: „Bliv fra mig!“ og saa gif de.

Moder var ganske trætteløs.

Senad Østernmiddagen, da jeg var ganske ene i Stuen, vilde jeg mig op og smækkede ud af Døret. Hvor det velignede Søløst dog stak mig i Minne, og hvor de glæde Søndagsfiger stak mig i Hjertet. Jeg var vred paa alle Menneiser og paa Vorherre med; og saa for jeg alsted — De kan vel vel tænke Dem hvordan? Nei, det kan De dog maasse ikke, det var til Gænden! — O, Jæsten, jeg havde ikke rigtig min Forstand. Men Vorherre slipper ikke de arme Søndere i deres Elendighed, og jeg blev standstaaet som en Skridt fra Døret af en stærk Søen.

Fort.

Sore Offere.

Dr. Warner siger: „Medens store Sommer bortvækket til Sønd og Kjøbeller, naar Dummerhøes Rønge ofte saa lidet, at Haven bliver en Fornærmelse. Betragt dog engang eders Missionærer i Forhold til eders Fornærmelse. I har maasse aldrig høit det. Naa I de ikke komme eder over, hvor forrigt I ofte afviser den Hæde Herre Gud? Tog mig ikke disse Hæde Udtryk lide op. Det er en Sandhedens Vigt at nævne enhver Ting med sit rette Navn.“

„Alloegne Traktater.“ sagde en ung Mand spottende, da en frettelig Angling en Søndag overfalle ham et lidet Blod. „Nei, ikke alloegne“, svarede den unge Mand. „Der er ingen i Helvede.“ Gud høitede dette Led „som en Ragle paa et jikkert Sted.“ og indet suade tage den bort. „Ingen i Helvede“, gjenlød i Spøtteren's Tre høergang han saa en Traktat. Men Herren er i sit høilige Tempel; stille for hans Kjøen af Jorden. Sal. 2. 20.

En gammel Ndu, som var skitten modtog engang som Foræring høit en Bibel og derefter et Uhr. „Uhect“, sagde han, „skal vise mig, hvorledes Liden gaar, og Bibelen skal lære mig, hvorledes jeg skal behandle den.“ Alting har en høitemt Tid, og en Tid er der for enhver Adrat under Himmelst. Præd. 3. (Vas hele Kapitel).

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor C. J. Ordal, 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

Allt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må heretter sendes til Pastor C. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Rubeder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker her til senest Tirsdag. Rubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Deres Abonnenterne alle jaar Bladet regelmæssig og derfor alle Talerne paa Adresselappen er forrest bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adressforandring, Skiftering paa den "røde Cap" og Begjering om at stanse Bladet. Vigeledes tager det to Uger før end en ny Abonnement kan gaa Bladet.

Kaar Adressforandring forlanges, behog at syge ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Trods bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Adressering i Portland.

Til Jul

Pacific Herald vil næste Uge komme med sine Julbilletter. Vi haaber, at Herald skal kunne lade sig høre Julbetaling. Næste Nummer vil derfor indeholde vore Julbetalt og indsamle Tilbudninger, som er nødvendige for de enkelte Sted, hvor Presten ønsker at bestyrelse Guds tjenester og Røder. Ellers vil det blive betragtet som en god Julbetaling.

Udgang af Mangel paa Bladet må flere Indsendelser Uge over denne Uge og derfor ogsaa den følgende Uge.

Vi vil aller ønske Gæsternes Opmerksomhed paa Missionær R. Astrup Jacobsen's Rejse. Det vil

se være. De er ganske interessante og lærerige. Herre Læser, Hof og mange nye Abonnenter. Send Herald som Gave til Sløgtunge eller Venner.

Kra Ungdomsforbundet.

Følgende nye Taler har modt sig som Foredragsholdere inden Ungdomsforbundet:

Rev. C. E. Seimbal, Jr.
"De fire Evangelierbøger."
"Alders Tidde"
"Kritikens Tidde."

Rev. Lane, Bellingham:
"Gyus the Great."

Rev. Bergesen, Seattle:
"Ungdom," "Kobold," "Prohibition," "Missionen," "Bardier af Smøling," "Selvspekt," "Hjertet," "Christian Science," "Luther (Engelsk og Norsk)," "Norge" (med Udsnitte med Betaling).

Rev. G. E. Baalson, Edouard:
"Gustavus Adolphus."

Der vil vi anbefale at Ungdomsforeninger benytter sig af vore Missionstaler. Rev. Nordgaard er af Forbundet valgt til at tale Missionens Sag og Bergesen har ogsaa et Foredrag om Missionen.

Opfordring til Foreningerne i Foredrag om "Vor Mission i Alna" — Udsnitte.

Julbetaling vil møde i Seattle rundt Kysten, og vil da behandle Programmet og Tid for næste Uge. Hvis der er nogen, som ønsker Ungdomstjeneste næste Uge, bedes de om at sende Indbudelse til J. B. Peterson, 1423, 24., So. Bellingham, Wash.

Kigedes vil forslag og Raad med Henblik til Program være velkomne. Det er muligt at et Program ikke vil blive udarbejdet paa dette Uge, men vi har til at gøre en Begjæring. Et her nogen Taler her i Distriktet, som endnu ikke har levet ind sine Navne og Tænder for Forbundets "Ancient course" bedes de om at gøre det hurtigst muligt, saa der ikke kan blive fuldstændig for Kysten.

Send eders Navne til Erik Hedal, 21. Bremen, Wash.

Forlæsning og Tilgivelse.

Det, at en god og hellig Ångest har ladet udgaa et offentlig Opraad, helger hvilke alle Opvækkere troelig kan vende tilbage til hans Næste, fordi han er en af dem, som Gudsforbundets Fortjeneste Skuld har skænket dem alle Tilgivelse. Næstelig skulde man ingen af Opvækkere tolke om, at han

i Sandhed havde erhvervet Tilgivelse for sit Opvækk. Man skulde derimod tillidsfuldt vende tilbage til sit Hus for et leve under denne hellige Ångest Beskyttelse. Men den, der ikke vilde vende tilbage, vilde have et lille Stral, fordi han var Grund af sin Kontra vilde dø i sin Sandhedstighed under sin Ångest Uanset. Denne hellige Ångest er Gudsforbundets og Jordens Fætte, der for den Broders Kristi Beskyttelse og Fortjeneste Skuld har tilgivet os alle vore Opvækk og har ladet et offentlig Opraad udgaa gennem Verden, at vi alle, fulde af Tillid til ham, maatte vende tilbage til hans Næste. Endnu, som nu hævder dette Opraad tilføje, vender tilbage til Guds Næste, fra hvilket vi ved vore første Fortjeneste Brøde er blivne fordrøvet, og ladet sig delide af Guds Råd til sand Lykkelighed. Men den, der ikke følger Ud til dette Opraad, glæder sig heller ikke ved denne almindelige Tilgivelse, men forbliver paa Grund af sin Kontra i Sandhedstigheden under Djævelens Raad og lever og dør i yderste Elendighed, idet han lever og dør under Gimmelen og Jordens Ångest Uanset. Og dette sker efter Fortjeneste; thi vi kan ikke tilføje Gud nogen større Skandale, end at gøre ham til en Døgn og Bedrager; men dette gjør vi, naar vi ikke hævder hans Fortjeneste næste Uge.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste i Vor Frelses Guds, 1126, So. 3 og 17th Street, første kommende Søndag Form. Kl. 10:30 med Åltergang paa Norsk. Om Ålterens Gudstjeneste paa Engelsk Kl. 8.

Vor Frelses Menigheds Kvindeforening møder Torsdag Kl. 8 Eftermiddag i Kirkens Forsamlingslokale.

Luther Guild møder Torsdag Aften den 18de December Kl. 8. Gode Program.

Concordia holder sit Nordende Foredrag Aften den 19de December i Kirkens Forsamlingslokale. I den Anledning indboder Concordia til festen haade gamle og unge. Det skal blive en festaften, som skal mindes. Mødet holdes i Kirkens Sal, So. 3 og 17th Sts.

Søndagskolen er nu i fuldt Arbejde med Julprogrammet og det løber godt. Vi tror at vi skal ha et udmærket godt Program. Deres og Elver arbejder med Ud og Jule-

viser. Juletræet holdes Søndag Aften den 20de December. Det er en rigtig festaften for haade gamle og unge. Gud forvandre alle Pacific Herald's Læsere en glad og vellykket Julenest.

To Familier blev optaget i Menigheden ved sidste Uge, nemlig Mr. N. J. Gordon og Mr. Thomas Skren og deres Familier.

F. J. Larsen arbejder for Liden paa J. A. Bjell Co.'s Bogstavn, Tacoma.

Tid Tacoma.

Gudstjeneste Søndag Kl. 11.

Den 19. Dec. møder Ungdomsforeningen hos Nordst. 1810 Union Ave. God Berømming og Program. Mødet og Gudsforbundets Indtægter med dette Uge gaar til det Forarbejde i Portland. Der er nu med alle sammen og lag høstlig i Skolen for de skolebørn og forarbejde om, at de må ha en rigtig Uden Om til Jul.

Sid Tacoma.

Gudstjeneste for Gammeldoms Menighed Søndag Aften Kl. 8 hos N. Nordst. 1810 Union Ave.

Portland, Wash.

Vor Søndag Vesterskolen møder her i disse Dage i Forbindelse med Korporationsmødet.

Skolen har nu 138 Elever og flere ventes fremdeles.

Vor Næste Musikerevangelist, Miss Theodora Allen har lovet i Stand et udførelse Program, som vil blive givet under "Ancient" Musikerevangelist Søndag næste Uge. Alle Stoffer, som skal spille eller læses ved denne Anledning er komponeret af den store lille komponist Wagner. En kort Biografi af denne berømte Mand vil blive oplæst ved en af Eleverne, og derudover en kort Beskrivelse af hvert Stykke, før det spilles. Vi er forvisset om, at dette Program vil bli berøst godt, og vi haaber, at der mange som kan vil benytte sig af denne Anledning til at deltage i en Wagner Aften.

Yuccum, Skolens Literære Forening, har udsat Kl. 30 for Indtætte "Tablet Kirk Choir" No. 214, for \$90. De har endnu Pengene i Skuffen og agter at indsamle nok et Par-ti i en nær Fremtid.

Den atletiske Forening har besluttet at lade et par Stolegrænser rundt Gymnastiksalen med det første.

Arbejderne paa Tacoma Telephone Exchange har besluttet at lade stand en Feik for Fyrstehjennets Børn Mandag efter Jul.

Faxallap, Wash.

Ten 30te November (aa jeg indom til C. P. Olson ved Middagstiden og fandt ham hjemme osv. Gudstjeneste i den tykt lathede Kirke.

Under Aftenmødet det Mr. og Mrs. R. J. Wasley blev Julets lille Søn, Nils Nelson, døbt. Faddere var Mr. og Mrs. C. Pedersen og Mr. og Mrs. Edwin S. Jacobsen.

Gud Joder dere idag vitt Raak. Belligt vort Barn ud din Taak. Vad Raade werde givet! I Ajarlighed til Værf begynd, For strifti Skuld forlad af Gud Jod det paang til Aft.

Miss Swenson, som af og til pleide at spille Orgel ved vore Gudstjenester, kommer ikke tilbage fra Skoleget i Minneapota, da hun er forandret til Mrs. Berg. Og vi sukker hende tilfuffe!

Torsdag den 4de December havde vi Kvindeforeningens møde hos Mrs. C. Ward. Af en eller anden Grund var flere Medlemmer borte; Præsiden kom ogsaa forsent. Sporsvognen er nemlig en sig "car", at den ikke engang venter paa Præsiden. De som mødte op oplagget sig rundt om Stoll til Parflood Barnedien og til den jublende jerdig og vil ved Besøget næste Torsdag bringe den med sig.

Vor forrige Sekretær, Mrs. Gooland, trøder os de bedste Ønsker. Hun befinder sig bare godt i Californias Estlin ved Long Beach. Men vi sukker hende tilbage til Washingtons grønne Skove og friske Luft.

R. P. K.

Lake Park.

Ten 23de November havde vi et godt besøg Kvindeforeningens møde hos Mrs. J. Burke. Foreningens Medlemmer Mr. J. Bende skal ut paa en lang Tur for at besøge sin Datter, Mrs. Hendricks i et Raagtes, Col. Vi sukker hende en loffelig Hele og velkommen tilbage. Vi fra alle Hænderbeholdning bevilgede man fem Dollars til vor Antimission.

Profeser Carhon vil den 14de December holde engeft Gudstjeneste

i Skolehuset her. Velkommen alle, som forskaer Engell.

R. P. K.

Allyn, Wash.

Guld som en Dantz var den lille Skole skolemed Nordallingen R. Dahl, Miss W. Knapp, Sekretæren, mødte mig den 2de December ved Allyn. Vi havde Aften- og Morgenmødet i Mr. og Mrs. A. Dahl's hjem. Miss Marie Dahl, der ellers arbejder i Tacoma, er nu i Skolehuset her hos sin Datter og tante. Skolehuset holdes i Skolehuset 48.

Kor en Tid siden havde Kvindeforeningens Kantsmøde hos Mrs. A. Dahl, hvor da Mrs. E. C. Nelson deltog til Deltagerinde og Mrs. E. C. Pedersen til Sekretær og Kasserer. Som nye Medlemmer optoges i Menigheden: Mrs. Elizabeth Pedersen og Miss Ellen Berthine Pedersen. Gud Jode det blive til Deltagelse hende for de Indtraadte og for Menigheden. Ingen Kristen havde hun aldrig en Menighed. Den friske Menighed er jo Guds Gulls uandelige Glem og Joberhus her paa Jorden.

Mr. E. C. Nelson har her nylig skrevet til Mrs. Skolehuset her den 2de December angaaende en Deltagerinde i Skolehuset. Her vil endda være mange Partier af Skolehuset udgi, om nogen havde Mod og Kraft til at grunde sig af Fornærkelighed her i Skolen og saa være med os i Menigheden. Vædet er mere Svædet, var vor fremtidige Sekretær og Mr. langt fra Allyn. Gud Bistod om Vædet herude kan man fra Skolehuset eller mundtlig af Mrs. E. C. Nelson, R. Andersen, R. O. Pedersen, et Dahl, Mrs. O. Jensen, E. Knapp og S. Dahl, hvilke alle her her i Skolehuset.

Vor næste Gudstjeneste skal være den 14de December kl. 8.15 i Skolehuset 48, og alle er indbudne og velkommen.

R. P. K.

Seattle (Ballard.)

Nye Medlemmer optoges paa Decembermødet; Mr. og Mrs. Jonas Stabog med to Børn, Mr. og Mrs. Nils Vinberg, og Mr. og Mrs. E. Pedersen. Jule 8 Skole. Er der flere, som deler vor Trø, som her Guld til at være med, kan kom.

"Korumbega" Ungdomsforening havde en vellykket Rejse til det fjære. Miss Agnes Rogen sad med

Programmet, Miss Johannsen sang ledsaget paa Pianoet af Miss Ellingsen, og Menigheden nye Orkester spillede. Ja det er nu bare et Orkester i sin Fogndelse, hos Kantslet angaar, for endnu har vi kun Piano, Sjolm og Skopet, men vi har alt Løfte paa Klarinet, saa det blir nok Orkester, og detuden er det ja mere Skolehuset end - Skolehuset om er næste, og alle disse vilter godt.

Ungdomsforeningens aftenmøde i Skolehuset var Julemødet. Valget skald blev: Formand, Edvard; Sekretær, E. Hansen; Kasserer, Miss R. Osby; Skriffører, Miss Gooland og Peter Hansen. Præsiden blev haende som Rejseformand. Det er rigtig haagelige Møder, "Korumbega" har. Skolehuset har e. 60 tilfede, og det gladelig er, at de ogsaa kommer til Gudstjenesterne. Det er alle let for en Ungdom om, naar Dand og anden Berholighed mødet dem paa alle Guld i Skolen, Forening og Frivillig, og saa Ungdomsforeningen ved at inddefomme ungdommens Medbestraang paa en ordentlig Raade stille den ubeskrivelige glæde de uanfættelige her, har den uretlet store Ting. Gud blide vore Ungdomsforeninger til at følge den reffe Skolehuset mellem et gladelig og det forslupne i Ungdomsforeningerne, saa vil de bli til for Bellighede.

Om "Herald" skulde komme frem til Seattle skulde Preddig (12te) vil af endnu mindre en, at "Guld" den Dag har sin aarlige "Feik" som vi kan kalde den, da den Aften Program med Sammenkomst, Musik, Sang og Bværetning mere har Anstaltet af en Festsalen end et Sala; men de unge Minder følger ogsaa en Del vore, ufuldstændige Menigheder, som de for det første selv har holdt. Kom og vær de unge til det Opaustring. Kl. 8 til 10.30.

Pastor Tjernagel's Besøg var et en skandinavisk Skole. Hans store Væretted om "Frelserens Bøn" og hans gode Fremstilling af Værettede i det fine og ordentlige - ved vor Missionhallen i Klasse var meget opbyggende af hære. Vi taler paa mange "Herald" Værettedes Begreb, naar vi her samler Mædelingen til at give Guld, og Mrs. Tjernagel Guds rige Bellighede til sin nye Skole i Santa Barbara, holdt nye Bellighede til de vore Jerdig til at modtage den den 14de December. "Her vilkommet og vær en Bellighede."

Program for næste Sangerforening.

Hellig, hellig er Herrens, Jubilate Side 2, N. S. Bierum.

Min Skat lau Herrens, Jubilate, Side 229, O. Wennerberg.

Brenned, forladt og arm, Jubilate, Side 7, John Dahl.

O, Saviour of the World, Jubilate, Side 111, Sir John Galt.

Jeg elsker mine Dine til Hjerter, Jubilate, Side 207, O. Wennerberg.

Vær vore Gud i det Skole, Jubilate, Side 226, Dr. H. Volkmar.

The Dearest are Calling, Jubilate, Side 22, Gordon.

Vædt, I call upon Thee, Jubilate, Side 212, John E. Bell.

Ved Siden af de ovennævnte Sange vil nogle af vore Møder blive valgt i god tid.

No. 212, Lord, I call upon Thee, vil man mærke, at den hænges i dobbel 4-4 Takt. Denne Sang man sanget afslutning tagtfuld. Den er lidt vanskelig at begynde med, og hver Stemme man være sikker for end man søger at høre den fremtidig. Alle Soprano og Tenor Stemmer vil lære Salomon og Duette som forekommer i denne Sang.

I No. 226, "Vær vore Gud i det Skole" vil man mærke at Brudstykker af denne Sang mærket "So" (for ynges af et indbyrdes Hjer).

Vær en udelig paa hvert eneste Sangerforeningens. Dette vil letlydelig lette Arbejdet ved Præsen.

Vær eders Sager godt saa vi kan slippe fra det uden lange og anstrengende Prøver.

Med en hjertelig Ønske forbliver

Eders for et derligt Sangerforening Carl O. Dally.

Stonwood, Wash.

Past. Tjernagel lagde sidste Søndag Jorden til Venner i Stonwood. I den Tid har med sin Familie det besøg os her har været omkring til flere gamle bekendte og tilt i alle Haldets Menigheder. Han rejste i denne Uge til Santa Barbara for at overtage sit nye Skole.

Stonwood Kvindeforening bestemte paa sidste Møde at lade hvert Møde give en Daler til Menighedsfolken. Dette vil blive en udfærd som naar de betaler ind. Og at saamange kunde være enige i den den Dag et verd endnu mere. Mødet holdtes i Alderdomshjemmet med Mrs. Louise Wenberg som Præsiden. Gamle Warner ved Orkestret sangt fremdeles la. Han er 82 Aar gammel, og kom hertil fra Seattle hvor hans Slagtinge her.

Benner af Parkland Parnechjem bedes om ikke at glemme at optage Gæstet ved Juletræsfesten. Derfor alle vore Menigheder vil gøre dette vil det blive en betydelig Sum. Nægtig en klæffelig Gæde som vil lette Byrden for dem, som forestaar Hjemmet og udfører et stort og velignat Arbejde.

Indkommet til Indremissionen Pacific Distrikt.

Stamwood, Wash., 28. Nov. 1913.
 Ved Pastor Otto C. Otteien, Offer i Astoria \$15.00. Ved Pastor G. J. Kreivik for Salvor A. Shay, Genesee, Idaho, \$10.00. Ved Pastor O. E. Deindahl fra Slaget Menighed, N.Y. Wash., \$32.00. Ved Pastor W. A. Christensen, Offer Luffigjellesdag i Stamwood, Wash., \$32.65. N.Y. E. S. Rasm. N.Y. Wash., \$10.00. — Til sammen: \$99.65.

Stamwood, Wash., 1. Dec., 1913.
 Fra Pastor S. A. Stubb (personlig) \$5.10. Ved Pastor W. A. Christensen fra følgende:
 Josephine Alderdomshjem i Stamwood, Wash., V. O. Norstad \$1.00. Severene Andersen \$1.00. Josie Selgeland 50c. Serene Carlson 50c. Ine Ribson \$25c. — Til sammen \$3.25.
 Ved Pastor W. A. Christensen, Offer i Comans Menighed \$18.00. Ved O. T. Haugen Luffigjellesdagsoffer, Pastor Stubb skald \$7.80. — Alt ialt: \$34.15.

Stamwood, Wash., 8. Dec., 1913.
 Ved Pastor Ove J. S. Preus, Konfirmations offer i „Vor Frelseres Kirke, Los Angeles, \$48.85. Ved Pastor Ove J. S. Preus, Luffigjellesdagsoffer i Senter Iste Vatr. Kirke, \$20.36. Ved Mrs. E. S. Raga fra Slaget Menigheds Kvindeforening, N.Y. Wash., \$25.00. Ved Pastor O. E. Deindahl fra Slaget Menighed, N.Y. Wash., \$2.00. Ved Pastor Ien, Indbyndt af S. B. Sultvedt \$5.00. Ved Pastor W. A. Christensen Offer i Florence, Wash., \$9.00. — Til sammen: \$110.21.
 Andrew R. Refnes,
 Ansætter.

Gæder til Parnechjemmet i Parkland.

Mrs. C. T. Oitebahl \$1.50; ved Post Post Egg for Mr. og Mrs. Martin Nelson, \$2.50, og Gæstet i Menigheden i Drillia, \$3; ved Post W. A. Christensen fra Kvindeforeningen i Stamwood, \$25; Offer i Menigheden i Parkland Luffigjellesdagen \$17.75; Juletræ Nødder og Studenter ved Akademiet i Parkland, \$33.56; R. R. i Tacoma, \$1;

Jean Betty Johnson, \$1.00; Gæderne ved public Skolen i Parkland, \$8.00; Skolebørnene ved samme Skole \$2.00; Kvindeforeningen i Vor Frelseres Menighed, Tacoma \$5.00; Martin Ellingson, \$1.00; ved Post O. E. Deindahl fra Figeferien i N.Y. \$25.00; Groef Johnson, \$1.00; ved S. B. Sultvedt fra Pastorerne K. Bergh, \$5.00; W. Larkgaard, \$25.00. N. E. Sien, \$15.00; S. Guldmandsen, \$13.02. Ialt \$58.02.

Børn ved public Skolen i Parkland, 22 at. Sultetel. 1 Palle Gram-berried, 2 Saffie Webber, 1 Vor Frelseres, 2 Vorer Webber, 2 Rucver Vindener, 14 Glas Jelly og en Del Klæder.

Public Skolen i Spanaman, Augusta S. Chlin, Lærorinde, 1 Vor Gæde, 1 at. Sultetel, 2 Glas Jelly, 1 Vor Frukt, 1 Vor Gæstgæder, 1. Elise, 6 at. Sultetel, 1 Vor Webber, 1 Saff Webber og en Del Klæder.

E. Roschmann, 2 Lænder luffet Ruff.

W. R. Tacoma, 1 Vor Webber, Mrs. W. Johnson, 2 Webber, Mrs. J. Rone, 2 Forklæder.

Rhodes Bros., 2 Skjorter, 1 Out-festklædning, 2 rain coats, 11 rain-capes, 12 Luer.

Mrs. M. R. S. Daniels og Mrs. Grace W. Carr, 7 at. Sultetel, 1 Glas Jelly, 2 at. Pickles, 1 Saff Webber, 1 Vor Webber, 3 Pumpkin og en Del Klæder.

Mrs. Gæde, 4 Klæder Stora, 1 Vor Soda Cracker.

(Fortf. Side 8.)

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.

4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfton, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfton has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and

amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Ashberg, O. H., Kasserer for Parkland Parnechjem, Parkland Wash.

Bualson, H. E., Silvana, Wash.

Bergeson, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Birkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.

telgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Oregon.

Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Bretvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2223.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Greensberg, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland Wash. Phone 1884-J3.

Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lann, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Nesto, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 913 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Podersen, Rev. N., 1267 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (in rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhoyd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Stoh, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Santa Barbara, California.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

The Stephen Home.

Nær Du kommer til Parkland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (Det norske Hjem for unge Kvænder.) Vene, billige Parrelser for Rejsende. 201 1-2 Grand Ave., en Block fra Gantbarne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,500. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT
 That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
 Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
 Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
 Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
 H. O. Haugen, Pres.
 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
 806 C Street
 Eyes Examined
 23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
 Uddannet ved Krasia Universitet
 201-2-3-4 Eitel Bldg.
 (N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
 Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
 Privat Telephone
 Sunset East 6215

Det Norske Emigranthjem.
 45 Whitehall St., New York.
 Nær man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibalinens Agenter. Men Dampskibalinens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Dyren.

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Aflæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2202
1130 Commerce Street
TACOMA Wash.

Phone 4
CARL O. KITILSEN
Successor to
Calhoun, Denty & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
210 East Yakima Ave.
North Yakima, Wa.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Sejst dem fem overført i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Begynd vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd os med \$1.00 eller mere.
J. E. Chifberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$55.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damsassistent

Telefon: Main 4122 So. Tacoma

Drs. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1150 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Berglund Bros.
Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med 7/8
de Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Scandinaviske Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Oplog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle ferde Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1324 Pacific Ave.

John Holloque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wa.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 594 Tacoma, Wa.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

514-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Tiden 2 til 4 Efter. Om
Sprogene Udgiv Artikler
Wa. 7471 Res. Mn. 7586 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevik

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-9 a. m.
Kontor: 1818 Realty Bldg.

DR. HYBLIN

Office 1291-5 Fidelity Bldg.
Hours-11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 700
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. 3

H. D. RAWLINGS, D. D. 3

A. K. STEBBINS, D. D. 3

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5196

Tacoma, Wash.

Gaver til Børnehjemmet.

(Fort. fra Side 8.)

Beckwith, 1 Guld, Mrs. Magell, 1 Guld, O. Stevnsall, 2 Søner, Mrs. Jahnke, 2 Søner, Kattelse, 3 No. 42 Haar: Ved Prof. W. J. Dong fra Mr. og Mrs. Robert Johnson, 25; det skalde være 25.25.

O. S. Raberg

Gaver til Alderdomshjemmet.

Deuts Christofen og Ole Eide lever en halv Dags Arbejde med Mand og Team. Thos. Prue, O. M. Jelsb lever en halv Dags Arbejde.

Mrs. Blue, to Søffer Været, en med Søstrer og en halv Søf Raal, S. G. Berreson, en Bor Væler, Olaf Refsnis, tre og tolv Søffer Væler.

Voller Dyrnagel, en halv Dags Arbejde.

Overtelig Laf.

Oskar Westberg, Pastoret.

Avistiring.

Seattle, Wash., Nov. 6, 1913. - Det kan nu bekendtgøres at følgende Personer og Mængder har levet ind til mig for Autografbeskrivelser til Fremstillingen for Hyrmanus V. C. Koll.

R. E. Oane, Bellingham, 21; Bor Profers Mængde, Bellingham, \$15.00; Ewert Amstutz, Ellensburg, \$5.00. Totalt Indtægter til dato \$88.00.

Alle som har bedes at være med og deltage i denne gladsomme Dag, send deres Penge saa snart som muligt.

Kærlighedsfuld

R. C. Torte.

1923 No. 15 St. Seattle.

En kværende Jonas.

Pastor O. Jansen fortæller i sin Dag „Et Paulus Brev og tilvæde“ følgende:

En gammel, i Jesu Kristi Tjeneste grundet Præst som engang til en Søn, var plaget af en kværende Sogdom, og han var saa misfornøjet, virtuel og gratten, at han gjorde Allet sig tungt for alle sine Døgn. Mand i det hele taget forhaat sig holdes af bare legemlige lidelser med Lænsomhed og Værdsighed, men med denne Mand stod det rent lide til i dette Stæffe. Han vilde da ogsaa mødige sin Præst med en lang Jammersøge, men denne vidste Mand, afbrød ham og sag-

de: „Kære Ven, vi ville nu bestemme. — Tasse? — Jeg har Indet at sige for.“ — „Du, I burde komme Her,“ hørte den gamle Præst. „Her, jeg vil da i Eders Sted tale til Gud“; han faldte sine Sønder og sagde: „Kære Fader i Himlen, jeg, kværende Jonas, kommer frem for dit Røst og priser din Barmhjertighed, som giver mig saa meget Gode hver Dag. Ja mere end jeg kan opregne. I mit Brev er der ingen Pluer, noget det er i August Maaned; og min Seng er aldeles, som jeg vil have den, medens jeg Waags, der ere bedst ved jeg, man plages saa et uvellet Bole, og Al, hvad jeg ønsker mig af Mad og Drikke, giver man mig. Men, det skal jeg prise din Raade, at mine Hætte Slagtinge og min Seng pleier mig saa vakkert, at de vilde og laalmodige mod mig og ikke for lange tiden er ladet fra mig i Bede, noget jeg vist er utatsenskelig og hem med dem? Og end nu har der ikke været nogen Nat, uden at jeg har faaet mindst tre eller fire Times Søvn af din Gavn; og herved har vel jeg, gode Menneche, fortænt alt dette! O, min Gud, hvor god er du ikke, at du nu ogsaa har sendt mig et Menneche, der uden at løse Løbet arider mig endelig sat og vider mig, hvilket uvellet Brev jeg er, og hvor god du, min Gud, er.“

Og nu har du, trods af min Sog, besatet for mig din Raades Gode, som at jeg kan tre og haabe, at jeg, naar dette vrede Min har en Ende, skal jeg begynde et nyt sellig Liv, og at din Herke barmhjertige Gavn opholder mig, naar mine Hætte følger. Over sig er jeg dog ikke ved at have sandt Gavn, fremfor de mange Hoffrige, der sidder i Tødens Stige, og som vistelig skalde have været meget verdige end jeg til at få det samme Menneche.“

Der afbrød den Sog sin Præst og raabte: „Hold op, Dr. Pastor, jeg ønsker ellers i Selvede, jeg vil berette i det mit Liv alle andre Manden uden for at løse og tasse.“

Herom hjalp sigelig denne Jonas, og derhos den Dr. og den Jonas, som lever dette, ogsaa en Sog og derefter mange Gange ville fortælle saa sig selv og skamme sig i sit Jæder og Dag eller Dag vilde give det Brev for sig, hvor meget de altid har at sige for, som skal de uden Tvivl have vundet en større Værd, end som de havde erholdt den „Her Gavn“ i et Præstet eller en anden Kro eller en „gammel Café.“

Mit Gavn i Gud.

„Min Tid i Livet, mit Gavn i Gud“ kaldes det en udel Præstefølgers Valgstrøg. Selv om vi har megen Liv i vort Liv, som skal den ikke faldes ad, naar vi have haft saa den rette Gavn. Arbejdet er en Gavn Gavn, og vi vil derhos gerne minde, at Kristus vistnok har lovet, at de sikker sig somme Gavn; men ikke at de skal have en rigtig Ophævelse. Den lade vilde her Gud opbevare i Himlen; som Faderen har vi Ophævelse til at arbejde med.“

„Gyden.“

Vol. 13, 20.

„Som saldt om hans Gavn og lunde den.“ Givten Jændering? Over hald af Træet for Sønder. Det har, o, min Gud, som om du i Besøghedsbed holder at være Fader for den Uafsmækkede, en Besøghede for Hæderige, en Træer for den Uafstige, en Gud for Sønder. Som om alle de herlige Gavn, som udrækker din Gavn, og du skal ikke nu nok for dig, til du faldes „Barmhjertighedens Fader og af Træens Gud.“ 2 Kor., 1, 3. — Kærligh.

For nogle Tid siden afbrød en gammel Mand i Seattle, Washington, ved navn af „Gavn“ og sagde: „Jeg har haft en Gavn i Gud, som om du i Besøghedsbed holder at være Fader for den Uafsmækkede, en Besøghede for Hæderige, en Træer for den Uafstige, en Gud for Sønder. Som om alle de herlige Gavn, som udrækker din Gavn, og du skal ikke nu nok for dig, til du faldes „Barmhjertighedens Fader og af Træens Gud.“ 2 Kor., 1, 3. — Kærligh.“

„Den fremmede inden dine Føer.“ (2 Kor. 20, 10.)

En ung Amerikaner, der har været her et fremmedt Sted af de „Kværende Stæder“ i Seattle, har et Par ved Universitetet i Washington for at uddanne sig videre og haabe for dette Livet er det et Godt Brev til Værdigheden, til Hæder er til Gavn, og det er det i Hæder, som skal det.

Den Liden vil, forsom det dog Studenten, at der lunde sig en lang Sog om det her hans Værdighedens Brev, og af Sog om det her hans Værdighedens Brev, og af

Stuen sig til sin Dag til Dag. Underlig gjerne vilde han have vist, hvad det var, der trakkede den gode gamle Mand saa haardt.

En Søndag Morges, da vor Stuent udelog sig ved sin Præst, som han havde haft endnu mere bedst og nedtrykt, end han nogenlunde tidligere havde set hende, ind som hans Værdighed. Det unge Menneche var helt forhaudet over hendes Uværdighed, som om fra sin Stue og udbrød: „Kære Mand, hvad faldes den dag? Derfor De er i Værdighed, som skal jeg med den Herre Gavn til Deres Tjeneste!“

„Vel, det er ikke Værdighedens Brev, som mine vilde, unge Ven — det er Herrens Besøghede. De ved jo ligesom godt som jeg, at det i det tredje Brev lunde: „Om Tønderens Dag om, at du holder den hellige Gavn du selv og din Søn og din Datter, din Sog og din Værdighed og din Dag og din fremmede, som er inden dine Føer!“ Men om er De den fremmede, som er inden mine Føer, og jeg er Deres Uafstige, naar De ikke holdes Herrens Dag.“

„Gavn skal jeg da efter Deres Brevning give?“ hørte Studenten med en alvorlig Mine.

„De skal gavn i Guds Gavn.“

Den amerikanske Student lod sig ikke dette lige to Gange, men besagte fra den Dag af, som lunde han oplyst sig i Washington, regelmæssigt over Søndag Herrens Dag.

Denne brave skotske Kvinde handlede altså ikke efter Almindelig Ord: „Kan jeg være min Præstes Søster?“ Men den amerikanske Student gav den sin Side heller ikke det Brev, som Talsmand af vore „danske“ og „amerikanske“ unge Menneche i ligesom Tilfælde vilde give: „Gavn kommer det Dem ved?“

Centralia, Wash.

et et Centrum for al Jænderingstrafik i Sydvest Washington. Næste Herre Adminder og Samværet i og i Nærheden af Pavn. Kræfter har i Sog om til rimelig Præst. 10,000 Indbyggere. Røst Menneche. For nærre Uværdigheder, som som Røst eller Uværdighed til

Rafles Real Estate and Investment Co.,

Centralia, Washington